

V.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune samt om Forandring i Lov af 25de Februar 1876 om Bemyndigelse for Finansministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerfogerier m. m. paa St. Croix.

(Afgivet af Folkethingets Finansudvalg den 25de November 1878).

Udvalget har med Hensyn til denne Sag delt sig i fire Mindretal, af hvilke de tre foreslaa at negte Lovforslaget videre Fremme, medens det fjerde indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Det ene Mindretal (Bojssen, Dam, N. Jensen, Holstein, Th. Nielsen og Lange) begrundet Negtelsen saaledes:

I.

Nærværende Lovforslag falder i to Dele, af hvilke den ene udelukkende staar i Forbindelse med Anlæg af Fællessukkerfogerier, og den anden er foranlediget ved Opstanden i Begyndelsen af Oktober Maaned. Vi maa finde det hensigtsmæssigt at undersøge hver af Lovforslagets Dele en særskilt Prøvelse for derigjennem at komme til nogenlunde Klarhed over, hvorvidt de af Regjeringen foreslaaede Foranstaltninger under Dens nuværende Styrelse paa nogen Maade vil være i Stand til at bøde paa den paa Den herskende flette Tilstand.

I Samlingen 1875 forelagde Regjeringen Forflag om Oprættelsen af Fællessukkerfogerier m. m. paa St. Croix. Det udtaltes udtrykkelig i Lovforslagets Motiver, „at det er den enstemmige Opfattelse hos GouVERNEMENTET og Befolkningen, at den kun kan reddes fra den overhaandtagende Nød ved Oprættelsen af Fællessukkerfogerier i Forbindelse med en gennemgribende Forandring i Driftsmaaden, der vil blive Følgen af disse Anlæg.“ Regjeringen gjorde ganske disse Udtalelser til sine, og da de Undersøgelser, den havde ladet foretage paa den i Anledning af Fællessukkerfogerierne, ganske bekræftede disse Udtalelser, og Regjeringens Udsending meget stærkt fremhævede, at dette vilde være den eneste og bedste Maade, paa hvilken der tillige kunde raades Bød paa de uheldige stedsfinde sociale Forhold, saa bleve de Betænkeligheder, som fra flere Sider reistes imod nu atter at yde betydelige Understøttelser fra Statskassen, overvundne. Dog fandt Nøgtsdagen det nødvendigt at indsatte flere Garantibestemmelser i Loven, hvorved man sikrede sig imod, at der ikke udbetaltes flere Penge af Statskassen til Anlægget, end der blev indbetalt af det eventuelle Aktiefelskab, og at de kun bleve udbetalte under Forudsætning af, at Arbejdet i enhver Henseende blev forsvarligt og godt udført. Man indsatte derfor Bestemmelser om en Kontrolkommission til at føre Tilsyn med Arbeidets gode Udførelse.

Uf Sagens Gang maatte Finansministeren faae det bestemte Indtryk, at man kun meget modstræbende gik til de omtalte Bevillinger, og at der derfor maatte være særdeles Opfordring til i denne formentlige Værfædsdag for Dens Fremtid at handle med den største Forsigtighed.

Efterat de nødvendige forberedende Foranstaltninger vare trufne og den største Del af Aktiekapitalen var tegnet, tilsendte Regjeringen den nævnte Kontrolkommission de af Aktiefelskabets Bestyrelse udarbejdede Planer og Overlag til Anlæg af et Fællessukkerfogerier. Angaaende Udføreligheden af dette udtalte Kommissionen sig meget tillidsfuldt og slutter med følgende Bemærkning: „Efter nogle Overvejelser tage vi derfor ikke i Betænkning at erklære, at vi ikke have fundet væsentlige Ind-